Hz. İSA

Hz. İsa’nın Soyu

- İsmi, İsa, lakabı ise Mesih'tir. Annesi Hz. Meryem'e nispetten dolayı "İbn Meryem" (Meryem oğlu)" diye künyelenmiştir. Çünkü babasız olarak doğmuştur. Hz. İsa, İbranice'de, "Yeşû' " diye bilinir. Manası ise "Kurtuluş" (veya arı, duru) demektir. İncil'de ise -noktalı Şın harfinin yerine noktasız "Sin" harfi ile- "Yesû'" diye geçer.
- Hıristiyanlar, Hz. İsa’yı kendilerinin yanında Yesû' b. Yûsuf en-Neccâr (marangoz) diye adlandırdıklarından dolayı onun soyunu, Yûsuf en-Neccâr'a dayandığını iddia ederler. Bunun sebebi ise; Hz. Meryem'in, Hz. İsa'ya hamile kalmazdan önce Yûsuf en-Neccâr'ın, Hz. Meryem'i (evlilik için) istemesidir.
- Matta İncil'inin 1-20 bölümü arasında, Hz. Meryem'in bu özellikleri anlatılmıştır. Yûsuf en-Neccâr da, İsrailoğulları gençlerinden olup salih

bir kimseydi. Yûsuf en-Neccâr‘ın temiz ve iffetli bir yaşayışı vardı. Daha sonra Hz. Meryem'in iffetini, temiz bir kimse olduğunu vb özelliklerini görünce onu (evlilik için) istedi. Fakat ikisi arasında evlilik veya cinsel ilişki (yahut flört) meydana gelmemişti. Yûsuf en-Neccâr'ın, Hz. Meryem'i evlilik için istemesi; evlilik öncesi birleşme olmaksızın (flört hayatı yaşamaktan uzak) sadece normal bir evlilik istemesi şeklinde idi.

- Hz. İsa‘nın soyu sadece Matta ve Luka incillerinde geçmektedir. Fakat ne gariptir ki, bu iki İncîl arasında da; Hz. İsa'nın soyunu anlatma bakımından çok farklılıklar ve birleştirilmesi mümkün olmayan açık çelişkiler bulunmaktadır.

Hz. Meryem

- Hz. Meryem; Allah'a gönül bağlamış, dosdoğru, tertemiz bir bakire, faziletin (peygamberliğin) kucağında terbiye edilmiş, her türlü kötülüklerden uzak ve temiz bir şekilde hayat yaşamış, Yüce Allah'ın Kur'ân-ı Kerîm'inin çeşitli yerlerinde övmüş olduğu İmrân'ın kızı Meryem'dir:

- وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتُبِهِ وَكَانَتْ مِنَ الْقَانِتِينَ

- ***İffetini korumuş olan, İmran kızı Meryem'i de (Allah örnek gösterdi). Biz, ona ruhumuzdan üfledik ve Rabbinin sözlerini ve kitaplarını tasdik etti. O gönülden itaat edenlerdendi.***[1]

---

[1] Tahrim, 66/12.

- Hz. Meryem'in babası İmrân, İsrailoğulları alimlerinden büyük bir alim ve büyük bir zat idi.
- Rivayet edildiğine göre; İmrân‘ın hanımı Hanne’nin yani Hz. Meryem'in annesinin çocuğu olmuyordu. Bu nedenle İmrân'ın hanımı, bir gün "Eğer hamile kalırsam doğacak çocuğumu Allah'ın azatlısı olarak Beytü'l-Makdis'in (Mescid-i Aksa) hizmetine vereceğim" diye adakta bulundu.
- Yüce Allah'ta onun bu duasını kabul etti. Ne zamanki, kadın doğum yapınca çocuğun kız olduğu ortaya çıktı. Halbuki İmrân'ın hanımı, doğacak çocuğun Beytü'l-Makdis'te hizmet etmesi için onun erkek olmasını istiyordu. Bunun üzerine üzgün bir kimse gibi, Yüce Allah'a şöyle yalvarmaya başladı:

- إِذْ قَالَتِ امْرَأَةُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

- ***İmrân'ın karısı şöyle demişti: "Rabbim! Karnımdakini azatlı bir kul olarak sırf sana adadım. Adağımı kabul buyur. Şüphesiz (niyazımı) hakkıyla işiten ve (niyetimi) bilen sensin."***

- فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَى وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعَتْ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَى وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

- ***Onu doğurunca, Allah, ne doğurduğunu bilip dururken: Rabbim! Ben onu kız doğurdum. Oysa erkek, kız gibi değildir. Ona Meryem***

adını verdim. Kovulmuş şeytana karşı onu ve soyunu senin korumanı diliyorum, dedi.

- فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَا مَرْيَمُ أَنَّى لَكِ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

- ***Rabbi Meryem'e hüsnü kabul gösterdi; onu güzel bir bitki gibi yetiştirdi. Zekeriyya yı da onun bakımı ile görevlendirdi. Zekeriyya, onun yanına, mâbede her girişinde orada bir rızık bulur ve "Ey Meryem, bu sana nereden geliyor?" der; o da: Bu, Allah tarafındandır. Allah, dilediğine sayısız rızık verir, derdi.***[2]

[2] Al-i İmran, 3/35-37.

- Hz. Zekeriyya, Hz. Meryem’in teyzesinin kocası idi. Ayette ifade edildiği gibi Hz. Meryem’in Beyt-i Makdis’te bakımını Zekeriyya üzerine almıştı. Meryem’e özel bir oda tahsis etti ki ona ayette “mihrap” denilmiştir. Mihrap, bir nevi çile odası anlamını taşır. Ayette geçen “mihrap”ın, camilerde imamın namaz kıldırdığı yer olan mihrap ile alakası yoktur. Hz. Zekeriyya, Meryem’in yanına her girişinde çeşit çeşit taze meyveler görürdü. Bunlar o mevsimde o bölgede yetişmeyen meyvelerdi.

Meryem'in Fazileti:

- وَإِذْ قَالَتِ الْمَلاَئِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفَاكِ عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ

- ***«Hani melekler (Meryem 'e): 'Ey Meryem! Şüphesiz Allah seni (diğer kadınlar arasından) seçip (her türlü kötü ve çirkin şeylerden) temizledi ve seni dünya kadınlarından üstün tuttu.***

- يَا مَرْيَمُ اقْنُتِي لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي وَارْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ

- ***"Ey Meryem! Huşu ile secdeye kapan ve rüku edenlerle birlikte rüku et!" demişlerdi.***[3]

---

[3] Al-i İmran, 3/42-43.

Hz. İsa’nın Müjdelenmesi:

- إِذْ قَالَتِ الْمَلآئِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ {}وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ

- ***"Hani melekler (Meryem'e): 'Ey Meryem! Allah (varoluşu) kendinden (olan) bir kelimeyi sana müjdeliyor, ismi, Meryem oğlu İsa Mesih'tir. Dünyada ve ahirette de (onun) şanı yücedir. (Allah katındaki mevkisi sebebiyle) yakın kılınanlardandır. Beşikte ve yetişkinlik halinde de insanlarla konuşacaktır. Üstelik sâlih kimselerdendir' demişlerdi.***[4]

[4] Al-i İmran, 3/45-46.

Hz. İsa’nın Doğumu:

- Meryem Sûresinde; Hz. İsa'nın doğumu şöyle anlatılmaktadır:
- فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا
- ***"Nihayet Meryem İsa 'ya gebe kaldı. Bu sebeple onunla uzak bir yere (olan Beytü'l-Lahm'a) çekildi.***
- فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسْيًا مَنْسِيًّا
- ***Doğum sancıları Meryem'i bir hurma ağacının dibine gitmeye mecbur etti. Meryem: 'Keşke bu (çocuğu doğurma)dan önce öleydim de adım sanım unutulsaydı' dedi.***

- فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا
- *(Meryem böyle bir durumdayken) altından ona (Cebrail veya İsa tarafından) şu ses geldi: '(Karşı karşıya kaldığın sıkıntının şiddeti sebebiyle) üzülme sakın! Rabbin, senin ayağının altında bir ırmak (küçük bir su) akıttı*
- وَهُزِّي إِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقِطْ عَلَيْكِ رُطَبًا جَنِيًّا
- *Hurma ağacını kendine doğru (tutup) silkele ki üstüne taze hurma dökülsün!*
- فَكُلِي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَإِمَّا تَرَيِنَّ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنسِيًّا

- ***(Hurmalardan) ye! (Ve akan sudan) iç! Gözün aydın olsun. İnsanlardan birisini görecek olursan ben (susmaya) çok esirgeyici Allah'a oruç adadım. Bundan dolayı bugün (sizden) hiç kimseyle konuşmayacağım' de!***

- **فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا**

- ***Derken çocuğu (kucağına) alıp kavmine getirdi. (Kavmi onunla birlikte çocuğu gördüklerinde:) 'Ey Meryem! Doğrusu (Şimdiye kadar) görülmedik bir şey yaptın.***

- **يَا أُخْتَ هَارُونَ مَا كَانَ أَبُوكِ امْرَأَ سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ أُمُّكِ بَغِيًّا**

- ***Ey Harun'un kız kardeşi, baban kötü birisi değildi. Annende zina eden birisi değildi' dediler.***

- فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا

- ***Bunun üzerine (onlara, İsa ile konuşmalarını işaret ederek kundaktaki) çocuğu gösterdi. (Onlar:) 'Biz kundaktaki çocukla nasıl konuşabiliriz? ' dediler.***
- Burada "Harun'un kız kardeşi" sözüyle kastedilen; Hz. Meryem, Hz. Mûsâ'nın soyundan geldiğinden dolayı bu isim ona verilmiş olabilir yahut Hz. Meryem'in Hârûn adında bir kardeşi olabilir.

- قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا

- ***Bunun üzerine (İsa, Allah tarafından dile gelerek:) 'Şüphesiz ben, Allah'ın kuluyum. (Allah) bana kitabı (olan İncîl 'i) verdi.***

- وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا

- ***Beni Peygamber kıldı. Nerede olursam olayım beni mübarek kıldı. Yaşadığım müddetçe namaz kılmamı ve zekat vermemi emretti.***

- **وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا**

- ***Birde, anneme iyi davranmamı öğütledi. Ve beni bedbaht ve bir zorba kılmadı.***

- **وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا**

- ***Doğduğum günde, öleceğim günde ve diri olarak kalacağım günde selam olsun bana' dedi.***[5]

---

[5] Meryem, 19/22-33.

Hz. İsa’nın Babasız Doğması:

- Yahudiler ve Hıristiyanlar, Hz. İsa’nın babasız olarak doğmasına hayret ediyorlar. Halbuki Hz. Adem’in durumu, Hz. İsa’nın durumuna göre daha hayret vericidir. Çünkü Hz. Adem, hem babasız ve hem de annesiz olarak doğmuştur.
- إِنَّ مَثَلَ عِيسَى عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثِمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ
- ***Doğrusu Allah katında İsa'nın durumu, Adem'in durumu gibidir. Çünkü Allah onu, topraktan yarattı. Sonrada ona 'ol' dedi. O da (anında insan) oluverdi.***[6]

---

[6] Al-i İmran, 3/59.

Çocukluğu:

- Barnaba İncil'inde Hz. İsa’nın sünnet olması ile ilgili şöyle bir ibare vardır:
- "Rabbin şeriatı gereği (doğumunun) 8 'inci günü dolunca çocuğu alıp Mûsâ 'nın kitabında da yazılı olduğu gibi- sünnet ettirmek üzere Mabed (Beytü'l-Makdis)'e götürdüler. Sünnet ettirip adını hamilelikten önce meleğin emrettiği gibi 'Yesu' (İsa) koydular."
- Hz. İsa (a.s), Beytü'l-Lahm'dan uzakta düz, yüksek ve suyu bol olan bir yerde annesi Hz. Meryem 'in himayesi altında yetişti. (Mü'minun: 23/50)
- Matta ve Barnaba incillerinde anlatıldığı üzere; Hz. İsa’nın doğduğu dönemde orada Kayser Auguste adına hüküm süren Herodes diye adında zalim bir vali vardı.

- "Herodes, bazı kahinlerden; yakında bütün Yahudilerin başına geçecek bir çocuğun doğacağını haber aldı. Bunun üzerine Beytü'l-Lahm'da doğacak bütün çocukların öldürülmesini emretti."
- Yûsuf en-Neccâr'a, rüyasında, doğan çocuğu ve annesini, bu zorba vali'nin kötülüğünden koruması için onları Mısır'a götürmesi emrolunmuştu. Yusuf en-Neccar bu emir gereği Meryem ve oğlunu Mısır'a götürmüş ve Herodes ölünceye kadar orada kalmışlardı. Herodes ölünce, Yûsuf en-Neccâr'a, rüyasında; tekrar çocuğu ve annesini alıp onlarla birlikte geri dönmesi emrolundu."
- Hz. İsa (a.s) 7 yaşına ulaştığında, annesi ve Yûsuf en-Neccâr ile birlikte Mısır'dan (Filistin'deki) el-Halîl şehrine gelip "Nasıra" kasabasına yerleşti. Nasıra kasabasına binâen (veya Hz. İsa'ya yardım eden) anlamına gelen Nasıra kelimesine nispetle Hıristiyanlara "Nasâra" denilmiştir.

Hz. İsa‘nın Peygamberliği:

- Hz. İsa 30 yaşına geldiğinde Hıristiyanlar arasında, Vaftizci Yuhanna diye bilinen Hz. Yahya‘nın yanına geldi. Hz. Yahya da, onu vaftiz etti. Vaftizden sonra Hz. İsa‘ya, Ruhu'l-Kudüs (Cebrail)" geldi. Bundan sonra Hz. İsa, (Yahudiye) çölünde bulunan insanların arasında aç ve susuz olmak üzere 40 gün oruç tuttu. Vahiy yoluyla "İncil" diye bilinen Yüce Allah'ın kutsal kitabı Hz. İsa'a nazil oldu. Böylece Hz. İsa‘nın risâleti başlamış oldu.
- Kur'ân-ı Kerîm, Hz. İsa’nın peygamberliğinin ne zaman başladığına ve bunun nasıl nazil olduğuna dair bir bilgi vermiyor. Fakat İncillerin ifadelerine göre; Hz. İsa, 30 yaşına girdiği sıralarda peygamberliğinin başladığında ittifak edilmektedir.

- Hz. İsa, Allah'ın kendisine vahyettiği hak dine davet faaliyetini, Yahudi toplumu içerisinde yürüttü. Çünkü Yahudi toplumu, Yüce Allah'ın Hz. Mûsâ (a.s)'a indirdiği Rabbani şeriattan sapmışlar ve azmışlardı. Kur'an'da bildirildiği üzere Hz. İsa Yahudilere şöyle seslenmiştir:
- ***Benden önce gelen Tevrat'ı(n hükümlerini) tasdik edici olarak (Mûsâ'nın şeriatında:) 'Size haram kılınan bazı şeyleri helal yapayım' diye (Peygamber olarak gönderildim). Size (söylediklerimin doğruluğuna delâlet eden) bir ayet (veya bir delil) getirdim. Artık (beni yalanlamak ve bana muhalefet etmek konusunda) Allah 'tan korkun. (Size yapmanızı söylediğim emirlerde) bana itaat edin. Şüphe yok ki, Allah benimde Rabbim ve sizin de Rabbinizdir. Öyleyse Allah'a ibadet edin. Dosdoğru yol işte budur.***[7]

---

[7] Al-i İmran, 3/50-51.

- Hz. İsa, daveti sırasında Yahudilerin inatçılıkları ve kibirlenmeleri ile karşılaştı. Bunların yanı sıra alaylı tavırlar, küçük düşürücü sözler ve hareketler ile de karşılaştı. Özellikle de, hahamlarından ve din adamlarından tepki gördü.
- Hz. İsa, onların hepsini keskin ve parlak delillerle susturuyor, onlara gerçek manada Allah'ı anlatıyor, dosdoğru olmayı emrediyor, yollarının ve gidişatlarının yanlışlığını açıklıyordu. Nihayet onlar, köşeye sıkışmışlardı. Bunun üzerine ondan kurtulmaya karar verdiler.
- Yahudilerin ileri gelenleri ile din adamları bir araya gelip toplandılar ve Hz. İsa hakkında birbirleriyle istişare ederek onun öldürülmesi gerektiğine karar verdiler.
- Roma hükümdarı Kayser adına Yahudileri hükümdarlığı altında bulunduran Romalı Vali'ye giderek; 'Hz. İsa'nın Yahudiler üzerine hükümdar olmayı istediği ve mevcut düzeni devirmek için çalıştığı" şeklinde iddialarda bulunarak valiyi Hz. İsa'ya karşı kışkırttılar.

Sonunda vali, Hz. İsa‘yı çarmıha gererek öldürmeye karar verdi. O zamanlar, bir kimsenin öldürülmesine karar verildiğinde onu bu şekilde öldürürlerdi.

- Fakat Hz. İsa, kendisi hakkında verilen kararın farkına vararak valinin adamlarından gizlendi. Valinin adamlarından hiçbirisi, Hz. İsa’yı bulamadılar. Ancak havarilerden birisi, valinin adamlarına:
- - 'Mesih İsa, eşeğinin üzerinde, Kudüs'e girdi' diye ihbarda bulundu. Hz. İsa diğer havarilerine:
- - «Sizden birisi, hem benimle birlikte yiyip-içiyor ve hem de beni (valinin adamlarına) teslim etmeyi istiyor» dedi. Daha sonrada incillerde anlatıldığı üzere onlara vasiyet etmeye başlayarak:
- 'İnsanoğlunun babasına (Rabbine) döneceği vakit yaklaşmıştır. Ben, sizin benimle gelmeniz mümkün olmayan bir yere gidiyorum. Şu vasiyetimi çok iyi tutun: 'Sizinle birlikte bulunmak üzere Peygamber

olarak gönderilecek 'Faraklit diye birisi gelecek. 'Faraklit', size, hakkın ve doğruluğun Özünü getirdiğinde beni de size haber verecektir. Bunları, size, zamanı gelince hatırlayasınız diye söylüyorum. Yine ben size şunu da söylüyorum ki; ben Rabbime döneceğim. (Size uymanızı vasiyet ettiğim) o Peygamber gelecek ve sizi topluca doğru yola sevk edecek. Geçmişe ait haberler verip benden övgüyle size bahsedecek. Artık kısa bir müddet sonra beni göremeyeceksiniz' dedi.

- Hz. İsa'nın Hz. Muhammed'i müjdelemesi Kuran-ı Kerim'de şöyle zikredilir:

- وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَاةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ

- ***Hatırla ki, Meryem oğlu İsa: Ey İsrailoğulları! Ben size Allah'ın elçisiyim, benden önce gelen Tevrat'ı doğrulayıcı ve benden sonra gelecek Ahmed adında bir peygamberi de müjdeleyici olarak geldim, demişti. Fakat o, kendilerine açık deliller getirince: Bu apaçık bir büyüdür, dediler.***[8]

[8] Saff, 61/6.

- Hz. İsa, daha sonrada gözlerini semaya dikerek:
- - 'Vakit geldi' dedi. (Sonrada Allah'a hitaben:) 'Ben seni dünyada yücelttim. Bana emretmiş olduğun görevi de tamamladım' dedi.
- Hz. İsa (a.s), Havarileri ile birlikte içerisinde kendisinin ve Havarilerin bir araya geldiği yere gittiler.
- Fakat Havarilerin içindeki hain, valinin adamlarını görünce 30 dirhem karşılığında Hz. İsa'nın saklandığı yeri onlara gösterdi. O adamlar Hz. İsa'nın saklandığı yere girdikleri zaman, Allah, bu haini Hz. İsa'nın şekline çevirdi. Bunun üzerine valinin adamları, onu, Hz. İsa zannettiklerinden dolayı onu yakaladılar ve çarmıha gererek onu öldür-düler.
- Yüce Allah, Hz. İsa (a.s)'ı kendi katına yükselttiğinde o 33 yaşındaydı.

Allah’ın Hz. İsa‘yı kendi katına yükseltmesi:

- ...وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلاَّ اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا بَلْ رَفَعَهُ اللّٰهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيزًا حَكِيمًا

- ***"…Oysa onlar, İsa'yı öldürmediler ve çarmıha geremediler. Fakat (İsa 'nın havarilerinden hain birisi) onlara (İsa'nın) benzer(i olarak) gösterildi. İsa (nın ölüp-ölmediği hakkında) ihtilafa düşenler ondan yana şüphe içindedirler. Bu hususta, onların bilgileri yoktur. Onlar ancak (bu konuda) zanna dayanmaktadırlar. Onu gerçekten öldürememişlerdir. Bilakis Allah, onu, 'kendi katına yükseltmiştir "***[9]

---

[9] Nisa, 157-158.

Hz. İsa'nın Kendisini İnsanlığa Feda Etme Meselesi:

- Hıristiyanlar: "Hz. İsa, adem oğullarının işlemiş olduğu günahlarından ve hatalarından kurtarmak için çarmıha gerilmiştir" derler!!!
- Bu görüş, doğru olabilir mi? İlahi adalete ve aklı selime uyar mı? Bir insanı, başkasının yerine cezalandırmak adalet midir?
- Bu konuda Kuran'ın hükmü şöyledir:
- ***"Kendi (günah) yükünü taşıyan hiç kimse bir başkasının (işlediği günahın) yükünü taşımaz."*** (En'am: 6/164)
- ***"Her insan kazandığıyla (Allah katında) rehin alınmıştır."*** (Müddessir74/38)
- ***"Kim iyi bir iş yaparsa, faydası kendisinedir. Kim de kötülük yaparsa, zararı kedisinedir."*** (Fussilet: 41/46)

Havariler:

- Hz. İsa'nın, "Havariler" diye adlandırılan arkadaşları ve öğrencileri vardı. Bunlara, kalplerinin temizliği ve sır saklamalarının (veya gidişatlarının) düzgünlüğü sebebiyle "Havariler" denilmiştir. Üstelik bunlar, Hz. İsa'nın "Ensâr" yani yardımcılarıdır.
- Allah, Havarileri Kur'an'da şöyle övmüştür:
- فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَى مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ
- ***"İsa, onların (Yahudilerin) kafirliklerini (kesin bir şekilde) anlayınca; 'Allah uğrunda benim 'yardımcılarım' kimlerdir?' dedi.***

- قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ آمَنَّا بِاللَّهِ وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلَتْ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ

- ***Havariler de: 'Biz, Allah (yolunun) yardımcılarıyız, Allah'a inandık ve O'na teslim olduğumuza (sende) şahit ol! 'Ey Rabbimiz! İndirdiğin (kitaplara) iman ettik ve peygamberin (olan İsa'nın) ardınca gittik. Bizi, şahit olanlarla beraber yaz' dediler."[10]***

[10] Al-i İmran, 3/52-53.

- Hz. İsa (a.s)'ın Havarileri 12 tanedir. Bunların isimleri şöyledir:
- **1.** Simotin. (Ona, Petros'da denilir.) **2.** Endrâvus. (Sem'an'm kardeşi) **3.** Ya'k'ûb (b. Zebdî) **4.** Yuhanna (b. Zebdî. Yakûb'un kardeşi) **5.** Bersolmâvus **6.** Filips **7.** Matta (el-Aşşâr) **8.** Tomas. **9.** Ya'k'ûb (b. Halefi). **10.** Lebavus **11.** Simoun (el-Kanunî) **12.** Yehûza (el-Esharyotî)
- Sonuncu sırada yer alan Yehûza el-Esharyoti Havarilikten dönmüş, Hz. İsa'ya hainlik etmiş ve valinin adamlarına Hz. İsa (a.s)'ın yerini göstermişti.
- Bu isimler, Matta İncil'inde anlatıldığı üzere, Havarilere aittir.
- Bunlardan başka Barnaba ve Tedavus diye iki talebesi daha vardır. Fakat bunlar, Hz. İsa'ya ilah demediklerinden dolayı kilise onları Havarilerden saymamıştır.
- Barnaba'nın. "Barnaba İncili" diye bilinen bir İncil'i vardı. Bu İncil'in içerisinde, kilisenin inançlarına uymayan şeyler ve Hz. İsa'nın

geleceğini müjdelediği "Ümmi peygamberin (Hz. Muhammed'in) vasıfları bulunduğundan dolayı, kilise, bu İncil'i bugün muteber saymamaktadır.

- Allah, bir ümmi peygamberin geleceğinin, Ehli-i Kitabın kitaplarında bulunduğuna dair şöyle buyurmaktadır:

- **الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَاةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ**

- ***Yanlarındaki Tevrat ve İncil'de yazılı buldukları o elçiye, o ümmî Peygamber'e uyanlar (var ya), işte o Peygamber onlara iyiliği emreder, onları kötülükten meneder, onlara temiz şeyleri helâl, pis şeyleri haram kılar. Ağırlıklarını ve üzerlerindeki zincirleri indirir. O Peygamber'e inanıp ona saygı gösteren, ona yardım eden ve onunla birlikte gönderilen nûr'a (Kur'an'a) uyanlar var ya, işte kurtuluşa erenler onlardır.***[11]

[11] Araf, 7/157.

Hz. İsa‘nın Mucizeleri:

- إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَى وَالِدَتِكَ إِذْ أَيَّدْتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَاةَ وَالْإِنْجِيلَ

- ***Allah o zaman şöyle diyecek: "Ey Meryem oğlu İsa! Sana ve annene (verdiğim) nimetimi hatırla! Hani seni mukaddes ruh (Cebrail) ile desteklemiştim; (bu sayede) sen beşikte iken de yetişkin çağında da insanlarla konuşuyordun. Sana kitabı (okuyup yazmayı), hikmeti, Tevrat ve İncil'i öğretmiştim.***

- وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي وَتُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَى بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنْكَ إِذْجِئْتَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ

- ***Benim iznimle çamurdan, kuş şeklinde bir şey yapıyordun da ona üflüyordun, hemen benim iznimle o bir kuş oluyordu. Yine benim iznimle anadan doğma körü ve alacalıyı iyileştiriyordun. Ölüleri benim iznimle (hayata) çıkarıyordun. Hani İsrailoğullarını (seni öldürmekten) engellemiştim; kendilerine apaçık deliller (mucizeler)***

getirdiğin zaman içlerinden inkâr edenler, "Bu, apaçık bir sihirden başka bir şey değildir" demişlerdi.[12]

[12] Maide, 5/110.

Hıristiyanların, Hz. İsa Hakkındaki İnançları

- Ne gariptir ki; Yahudiler ve Hıristiyanlar, Hz. İsa hakkında münakaşaya dalıp ifrat ile tefrite düşmüşlerdir. Çünkü Yahudilere göre; Hz. İsa (a.s), "zina çocuğu" dur. Hıristiyanlara göre ise; Hz. İsa (a.s), "Allah'ın oğlu"dur. Çünkü Hz. İsa (a.s), Allah'ın ruhundan yaratılmıştır. Allah'ın ruhu ise, kendisinden bir parçadır. Buna göre Hz. İsa (a.s)'m "Allah'ın oğlu olması gerekir" şeklinde iddiada bulunmuşlardır.
- Kuran-ı Kerim'e göre ise: Hz. İsa, Yüce Allah'ın kullarından bir kul, peygamberlerinden bir peygamberdir. Annesi Hz. Meryem ise; iffetli, dosdoğru, tertemiz, gönlünü Allah'a bağlayan, ırzını koruyup herhangi bir erkekle yakınlığı olmayan ve samimiyetle Allah'a kulluk eden bir kadındır.

- Kur'ân-ı Kerîm, Hıristiyanların "inanç" bakımından 3 fırkaya ayrıldıklarını detaylı bir şekilde açıklamıştır. Şöyle ki:
- **1.** Bir fırka; Hz. İsa‘nın, Allah'ın ruhundan yaratılması itibariyle onun bizzat "Allah'ın oğlu" olduğuna inanmaktadırlar.
- **2.** Bir fırka da; Hz. İsa‘nın, bizzat kendisinin "Allah" olduğuna inanmaktadırlar. Bunlara göre Allah, Hz. İsa‘nın şekline girerek insanları, işlemiş oldukları günahlardan kurtarmak için tekrar yeryüzüne inecektir.
- **3.** Bir fırka ise; Teslis akidesine yani Üç esastan oluşan "bir"e inanmaktadırlar, Bu üç esas ise şunlardır: "Baba" "oğul" (İsa) ve Ruhu'l-Kudüs. Bunlara göre bu üç esas, bir tek ilahtır. Bir olan da, üç ilahtır.

- Kur'ân-ı Kerîm, Hıristiyanların bu batıl ve sapık görüşlerini reddetmiştir. :
- يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقِّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ
- ***"Ey Ehli-i Kitap! Dininizde taşkınlık etmeyin. Allah hakkında ancak (O'na yakışan) gerçeği söyleyin. Meryem oğlu Mesih İsa'da, (sizin söylediklerinizin aksine) Allah'ın bir peygamberi, Allah'ın Meryem'e (Cebrail vasıtasıyla) ulaştırdığı kelimesi ve (kaynağı) kendisinden olan bir ruhtur. Artık Allah'a ve peygamberlerine iman edin.***

- وَلاَ تَقُولُوا ثَلاَثَةٌ اِنْتَهُوا خَيْرًا لَكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا

- ***(Kendi teslis inancınıza göre) Allah üçtür demeyin. Kendi yararınıza olarak bu (teslis inancı) ndan vazgeçin. (Sizin iddia ettiğinizin aksine) Allah, sadece bir tek ilahtır. Çocuk (sahibi) olmaktan münezzehtir. Göklerde olanlar ve yerde olanlar O'nundur. (Hiçbir kimseye muhtaç olmayan) Allah, vekil olarak yeter.***[13]

---

[13] Nisa, 4/171.

- لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ

- ***"Meryem oğlu Mesih, «Allah'ın (bizzat) kendisidir» diyenler, andolsun ki kafir olmuşlardır. Halbuki Mesih, (onlara): 'Ey israil oğulları! Benim de Rabbim ve sizin de Rabbiniz olan Allah'a ibadet edin. Zira her kim Allah'a şirk koşarsa, muhakkak Allah ona cenneti haram. kılar. Onun varacağı yer, ateştir. Zalimlerin hiçbir yardımcıları yoktur.***

- لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلاَثَةٍ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهٌ وَاحِدٌ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

- ***«Allah (gerçekten) üçün üçüncüsüdür» diyenler de, andolsun ki kafir olmuşlardır. Halbuki bir tek ilahtan başka (ikinci) bir ilah yoktur. (İsa hakkında) söylediklerinden vazgeçmezlerse, onlardan kafir olanlara acıklı bir azab dokunacaktır.***

- أَفَلاَ يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

- ***Hâlâ Allah'a tevbe edip O'ndan mağfiret dilemezler mi? Halbuki Allah, bağışlayıcıdır ve merhamet sahibidir.***

- مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ انْظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ انْظُرْ أَنَّى يُؤْفَكُونَ

- ***Meryem oğlu Mesîh ancak bir resûldür. Ondan önce de (birçok) resûller gelip geçmiştir. Anası da çok doğru bir kadındır. Her ikisi de yemek yerlerdi. Bak, onlara delilleri nasıl açıklıyoruz, sonra bak nasıl (haktan) yüz çeviriyorlar.***[14]

[14] Maide, 5/72-75.

- لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ ...

- ***Andolsun, "Şüphesiz, Allah Meryem oğlu Mesih'tir." diyenler küfre düşmüştür. De ki: "O, eğer Meryem oğlu Mesih'i, onun annesini ve yeryüzündekilerin tümünü helak (yok) etmek isterse, Allah'tan (bunu önlemeye) kim birşeye malik olabilir?...***[15]

[15] Maide, 5/17.

- مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّانِيِّينَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ {79}
- ***Hiçbir insanın, Allah'ın kendisine Kitap, hikmet ve peygamberlik vermesinden sonra (kalkıp) insanlara: Allah'ı bırakıp bana kul olun! demesi mümkün değildir. Bilakis (şöyle demesi gerekir): Okutmakta ve öğretmekte olduğunuz Kitap uyarınca Rabbe hâlis kullar olunuz.***
- وَلَا يَأْمُرَكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ {80}

- ***Ve size: Melekleri ve peygamberleri ilâhlar edinin, diye de emretmez. Siz müslüman olduktan sonra hiç size kâfirliği emreder mi?[16]***

******

- وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ أَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ

- ***Hani bir zaman Allah şöyle demişti: Ey Meryem oğlu İsa! İnsanlara, "Beni ve anamı, Allah'tan başka iki tanrı bilin" diye sen mi dedin?***

- قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

---

[16] Al-i İmran, 3/79-80.

- ***Hz. İsa şöyle demişti: "Hâşâ! Seni tenzih ederim; hakkım olmayan şeyi söylemek bana yakışmaz. Hem ben söyleseydim sen onu şüphesiz bilirdin. Sen benim içimdekini bilirsin, halbuki ben senin zâtında olanı bilmem. Gizlilikleri eksiksiz bilen yalnızca sensin.***
- **مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ**
- ***Ben onlara, ancak bana emrettiğini söyledim: Benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a kulluk edin, dedim.***
- **وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ**

- ***İçlerinde bulunduğum müddetçe onlar üzerine kontrolcü idim. Beni vefat ettirince artık onlar üzerine gözetleyici yalnız sen oldun. Sen her şeyi hakkıyle görensin.***[17]

[17] Maide, 5/116-117.